

22.1.2012
1/12 142
20. ROČNÍK

SBOROVÝ HLASATEL

ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V PŘEROVĚ

Milí bratři, milé sestry, toto první číslo Sborového hlasatele novém roce 2012 se hodí uvést zamyšlením nad biblickým textem, který inspiroval už tisíce věřících před námi k odvaze a k novému vykročení. Bude inspirovat i nás v novém roce?

Abramův krok do neznáma (Gn 12,1-5)

¹ I řekl Hospodin Abramovi: "Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. ² Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnaním! ³ Požehnám těm, kdo žehnají tobě, proklejí ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země." ⁴ A Abram se vydal na cestu, jak mu Hospodin přikázal. Šel s ním také Lot. Abramovi bylo sedmdesát pět let, když odešel z Cháranu. ⁵ Vzal svou ženu Sáráj a Lota, syna svého bratra, se vším jměním, jehož nabyli, i duše, které získali v Cháranu. Vyšli a ubírali se do země kenaanské a přišli tam.

Kdo zde mluví? Kdo přikazuje? Hospodin. A kdo mlčí a jedná? Abram. To je rámeček tohoto ústředního biblického příběhu. Nový život začíná tam, kde já přestanu mluvit, začnu naslouchat Božímu hlasu, a podle něho zařídím svůj život. Bez vytáček, bez diskuzí, bez váhání. Ale na druhou stranu vědomě, uváženě, zodpovědně. „Abramovský krok“ je vykročením ze zaběhnutého řádu, z prostředí, ve kterém jsem „doma“ a „v bezpečí“, které ale pro mne může znamenat také duchovní smrt. Takový krok ovšem nesměruje úplně do neznáma. Čeká tam totiž na nás ten Hlas, který nás z naší falešné domoviny volá. Myslím si, že každého dne můžeme učinit takový „abramovský krůček“ za Božím hlasem. Každého dne se můžeme ptát Hospodina, co po nás chce, jaký úkol nám svěří - a pak už se „jen“ odmlčet, naslouchat a splnit Boží přání. Určitě tak vykročíme do neznáma („nové“ je vždy „neznámé“), ovšem také směrem k Tomu, kterého známe a milujeme, k Tomu, který zná a miluje nás, což v Kristu dostatečně prokázal. Směrem k Tomu, který nám svým Duchem dláždí tu novou cestu. Kéž bychom v tomto novém roce Boží slovo jen nevykládali, ale také podle něj jednali. Život tak začne být dobrodružný, tedy dobrý (= ve shodě s Boží vůlí) i družný (= blízko Bohu).

Co by se stalo, kdyby Abram neuposlechl Boží přikaz? Jaké by to mělo důsledky – pro něj, pro jeho rodinu, pro jeho potomky?

Kdy naposledy jsi zaslechl jasný Boží hlas (vzkaz, přikaz, přání)? A zachoval ses podle toho?

Co / kdo ti brání slyšet Boží hlas?

A co / kdo konkrétně ti nejčastěji brání podle Boží vůle žít?

Petr Kulík

V prosincové sborové zásilce přišly ze synodní rady ČCE dva důležité texty, které jsme zatím neměli možnost prezentovat v našem sboru. Předkládáme vám je tedy touto formou k prostudování i k posouzení.

Reflexe výsledků sčítání lidu

Milé sestry a milí bratři, letošní výsledky sčítání lidu sdělily, že počet členů ČCE se zmenšil na 52 000. To je více než poloviční úbytek oproti minulému sčítání. Pokles jsme již za posledních 20 let zaznamenali podruhé. Podobné, ne-li o něco větší „ztráty“, zaznamenaly i ostatní větší a tradiční církve. Co to pro nás znamená?

1. Výsledky můžeme hodnotit jako nechuť hlásit se k církevní instituci (vlastně k jakékoli instituci). Když to uvážíme, politické strany, které rozhodují v této společnosti o mnohém, mají proti církvím zanedbatelný počet členů.

2. Je možné, že jsme nepřitažlivé společenství (alespoň z velké části). Mezi sebou si rozumíme, ale naše společenství není pro druhé zajímavé. Jsme nudní, málo věrohodní, neumíme to podstatné, co máme, sdělit srozumitelně tak, aby oslovovalo, zaujalo a následně proměňovalo člověka? Anebo musí to popraskané, nahnílé, neživé, co v církvi je, vyhnít, aby evangelium bylo konečně více slyšet?

3. Společnost, ve které žijeme a působíme, se stále více třífští, roste nezáměr společně něco dělat, roste nedůvěra nejen vůči institucím, ale mezi lidmi navzájem. Vysoké procento těch, kdo se dobrovolně rozhodují pro život bez druhého člověka, vypovídá také o tom, že život s druhým je vnímán jako zátěž a omezení. Rozpady manželství rovněž hovoří o změně světa, ve kterém žijeme. Počet těch, kdo se nepřihlásili k žádné národnosti, dává najevo, že to již není významná lidská hodnota, kterou by bylo třeba komukoliv sdělovat. To všechno signalizuje vykořenění, neukotvení člověka, jakési vakuum, kde mizí také zájem o druhého, o nějaké hodnoty.

4. Sčítání však také sděluje, že ani český člověk není stoúplnou duchovní prázdnotou vydržen. To, že 3/4 milionu respondentů vyplnilo kolonku - věřím, ale instituci k tomu nepotřebuji, naznačuje hledání v široké nabídce různých spiritualit. To, že polovina respondentů nevyplnila kolonku o náboženské příslušnosti, může říkat, že je jim to fuk, ale také: Nějakému státu do toho nic není, je to moje vnitřní věc. Tím znovu roste důležitost a potřebnost naší věrohodnosti, pravdivosti a srozumitelnosti.

5. Společenství církve budou v budoucnosti stále více tvořit lidé aktivní, kteří by neměli dovolit věřícím uzavírat se do ghetta, oplotit se, odříznout od společnosti. Napopak bude důležité komunikovat se sympatizanty, s lidmi hledajícími, se vstřícnými skupinami ve společnosti. To však bude znamenat větší nasazení kazatelů, presbyterů a vůbec živých členů církve v evangelizaci, zvěstování, katechezi i pastýřském působení.

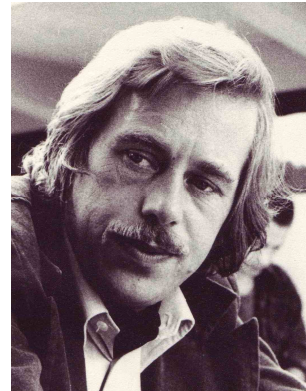
6. Výsledky sčítání lidu i v oblasti příslušnosti k církvím jsou jistě veličinou relativní. Tyto výsledky nás však mohou zdravě provokovat k hledání cest k současnému člověku i naší společnosti. A také k získání dovedností, s prosbou na rtech o Ducha svatého, vyřídit našim současníkům, co Bůh nám daroval, když do našeho světa poslal své Slovo, svého syna Ježíše Krista.

7. Být křesťanem v dnešní společnosti, která se vyznač je duchovní neurčitostí, znamená unést jinakost v myšlení i jednání. Proto také máme radost z těch z vás, kteří jste tuto alternativu v dnešním světě vyjádřili a chlubíte se, že patříte Kristu.

*Synodní rada Českobratrské církve evangelické
(20.12.2011)*

Prohlášení synodní rady ČCE k úmrtí Václava Havla, prezidenta České republiky

Cítíme bolest, vnímáme ztrátu nad úmrtím Václava Havla. Bolest, že odešel člověk, který byl blízký i našemu myšlení, i když se nikdy k žádné křesťanské církvi oficiálně nepřihlásil. Jeho postoje i promluvy v mnohém souzněly s evangeliem. Václav Havel respektoval toho, který je nad námi. Věřil, že lidský život bude hodnocen na jeho konci, věděl, že žije pod zorným úhlem věčnosti.

To mu dodávalo sílu k zápasu o pravdu a lásku. Jsme Pánu Bohu vděční za jeho život. A přesto jeho úmrtí vnímáme jako ztrátu pro sebe i pro společnost, v níž žijeme. Cítíme, že odchodem Václava Havla z naší časnosti byly oslabeny síly, které v naší společnosti i v tomto světě zápasí o spravedlnost, odpovědnost k bližnímu, pravdu a mají starost o potřebné a utlačované. Uvědomujeme si, že musíme na mnohé z jeho důrazů navazovat, a proto prosíme Boha za to, aby i skrze nás vnašel tyto hodnoty do našeho života, církve i společnosti.

*Synodní rada Českobratrské církve evangelické
(19.12.2011)*

Larry Crabb – Rozbité sny

(Praha: Návrat domů, 2005)

Nikdy jsem tak dlouho neseseděla nad knížkou, kterou jsem kdy četla, jako nad touto. Každá její stránka mne nutila k zastavení. Probírala jsem se krůček za krůčkem příběhem Noemi a Rút z Bible, který tvoří základ celého tohoto vyprávění. Nepíší o obsahu, nepíší o ději – to prostě v tomto případě nejde. J to jen hluboké zamyšlení a poznávání něčeho, co jsem dosud ani dostatečně nevnímala, a o čem tak krásně píše autor této knížky.

ROZBITÉ SNY – každý z nás tím prošel a prochází. Každému se v životě jistě přihodilo, že jeho sen se nesplnil. Proč asi? Sníme své soukromé sny a netušíme, jak jsme bláhoví. Vždyť existují sny ještě mnohem lepší, takové sny, které jsou pro nás požehnáním, protože tyto sny chce s námi uskutečnit Bůh.

Dobrý život už není pro nás největším požehnáním, nebyl jím nikdy. Největším požehnáním je teď setkání s Bohem. Mnozí z nás to ale neví. A proto se Bůh pouští do práce a chce nám pomoci, abychom pochopili tu cestu, kterou nás vede a na jejímž konci je setkání s Ním.

Jedním ze způsobů, které Bůh používá, je to, že dovolí, aby se nám naše sny zhroutily. Dovolí, aby nás to bolelo,

a nesnaží se pomoci, aby nás z toho utrpení dostal. ym si o něm myslíme, že nás nemá rád.

Ve skutečnosti nás ale tehdy, kdy nejvíce trpíme, vede do hlubin naší duše, kde sídlí naše nejsilnější city. A právě v té hloubce můžeme objevit svou touhu po Bohu, po jeho lásce. A tato touha nejenže vydrží všechna trápení, která zakoušíme, ale dokonce sílí a roste, až je silnější než touha po dobrých věcech na tomto světě. A my se jaksi z těch snů probudíme a naše životy se začnou měnit. Objevit naši touhu po setkání s Bohem – je to nejlepší požehnání, které nám Bůh může dát a k tomu nás vede Duch svatý. Ale je to také naše pokora, která nás vede k Bohu.

My nechceme být na nikom závislí, ale to je právě to, kdy Pán Ježíš řekl: „Chci, abyste se pokořili, abyste dali někomu vědět, jak moc toužíte po objetí, po tom, aby k vám byl někdo laskavý, aby se o vás zajímal.“ Pán Ježíš chce, abychom řekli Duchu svatému, že potřebujeme, aby změnil naše srdce, abychom pochopili, že největším přítelem je pro nás Ježíš Kristus. On je naše síla, naše spása.

Někdy je to moc těžké spoléhat se na Boha uprostřed hroučících se snů, protože Bůh jakoby neslyšel naše prosby, naše volání o pomoc. Co se vší tou mocí Bůh vlastně dělá? Musíme pochopit, proč Bůh tak jedná! Odpověď existuje. V Bibli se s ním setkáváme. Je to naše víra a důvěra v Boha. Musíme změnit svůj pohled na svět. Jak tedy máme žít? Musíme objevit ve svém srdci naději, která bude vždy s námi – i když se naše sny budou hroutit, když naše nemoci budou postupovat, když se chudoba prohloubí, když samota bude tíživější a člověk stále opuštěnější.

Z biblického příběhu o Noemi čteme, že sny o dobrých věcech se mohou zhroutit – tak jako Noemi (umřel jí manžel i oba synové) – ale bolest, kterou prožíváme, má vždy nějaký smysl. Bolest v nás probudí touhu po naději. Bůh chce, abychom ho milovali nade vše, abychom věřili za všech okolností. Dobré nebývá vždy to nejlepší. Utrpení má svůj pozitivní význam. Bůh vede své děti k tomu, aby rozpoznaly sen, který žije pod troskami všech zhroucených snů – NOVÝ SEN, který uvolní novou píseň zpívanou v slzách, a to tak dlouho, až Bůh ty slzy sám setře z našich tváří. To je ta nejlepší naděje pro nás, ten nejhezčí sen, až budeme v Boží přítomnosti, kde už nebude nic zlého. Tato naděje bude naplněna až v životě příštím.

Noemi v biblickém příběhu spatřila Boží ruku, když Bůh začal v jejím životě jednat. Sestoupila hluboko do svého srdce a cítila veškerou bolest. Ztratila naději, zoufala si. Nakonec ale přece jen došla k jádru svého srdce. A v tom jádru byla touha po Bohu. Nezatvrdila své srdce kvůli zborceným snům, ale uvědomila si, jak moc Boha miluje. A tehdy Bůh začal jednat. A život Noemi šel přesně podle jeho plánu. Noemi se toho ale musela ještě hodně naučit.

I my se musíme stále učit, i my si musíme uprostřed našich snů uvědomit naši touhu po Bohu a naši lásku k němu, ucítit jeho přítomnost a pochopit jeho jednání, proč Bůh provádí své děti bolestí na cestě k radosti.

Pán Bůh o nás ví. Slyší nás a má nás rád za jakýchkoli okolností. A pomáhá nám. Musíme znát směr, kterým se ubírat. Hledat potěšení, povzbuzení u Boha a v Bibli. Svatý Duch nás povede. Bůh je naše útočiště, naše síla.

„Jen v Bohu se ztiší duše má, od něho vzejde mi spása. Jen on je má skála, má spása, můj nedobytný hrad.“

(Ž 62,2-3)

„Milovaní, milujme se navzájem, neboť láska je z Boha a každý, kdo miluje, z Boha se narodil a Boha zná. Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je LÁSKA.“

(1J 4,7n)

Knihu přečetla a naší pozornosti doporučila s. Dagmar Sottnerová.

Obraz: Marc Chagall: Noemi a její snachy (1960)

Tady žiješ

Každý rok na podzim jedu do Prahy na kontrolu. Žádné zprávy - dobré zprávy – znáte to. Letos zrovna probíhala velká kampaň k otevření nového nákupního centra. Futurum, Aurum nebo tak nějak. Sto šedesát obchodů na jednom místě. No páni! A slogan – „Tady žiješ“. Nakupuješ = žiješ. Jako, že jinde jsi mrtvola, jen živoříš, ale tady to můžeš rozjet. Tedy aspoň v nakupování. Dokážete si představit muset projít všech těch sto šedesát obchodů? Vlezlá hudba, zrudlé prodavačky, podobné hadry nebo boty nebo cetky, vše za super výhodné ceny. Osobně myslím, že peklo nejsou žádné kotle s vroucí vodou, ale něco podobného jako nákupní centrum. Nejdřív lítáš jako blázen, abys vydělal, pak jako blázen, abys stihl utratit. Nemáš prachy? Žádný problém – půjč si. A pak si to odpracuješ. Možná budeš muset makat tak, že už ti na nic jiného nezbyde čas. Možná, že někdo myslí, že jenom tak žije. Fakt myslíte, že bylo zrušeno otroctví?

Honza

Dostala jsem třídu prváků. V první lavici sedí Honza. Fakt hodně se hlásí a pořád se na něco ptá. Na střední školu neobvyklé. Bereme potřeby. Co jsou vaše potřeby? Co potřebujete k životu? Děcka se předhání – jídlo, pití, oblečení, spánek, dovolenou, koníčky, kamarády, mobil, rodinu, playstation... Honzo, co potřebuješ ty? No, hlavně vztah s Bohem a vztahy v rodině. Jsem trochu zaskočená. To mi ještě nikdo neřekl. Honza od narození nevidí. Nezáleží mu na tričku, které nosí a u notebooku ho

zajímá jen hlasový výstup. Mámu a bráchu zná jen po hlase. A potřebuje vztah s Bohem. Toho zná dobře. Honza není chudák, pochopil něco, co někteří nepochopí celý život. Na čem opravdu záleží.

ŠZ

Kytice do kostela – povinnost, nebo dar z lásky?

Je zvykem u nás v kostele, že každou neděli přinášíme kytici květin na Stůl Páně. Střídáme se v tom podle připraveného rozpisu. Jaksi se vžilo, že o nedělích a svátcích kytky ve váze plní svou funkci jako slavnostní výzdoba. Zvyk je železná košile. Pokud se přihodilo, že váza s květinami při bohoslužbách na stole chyběla, bylo to vždy vnímáno rušivě, jako nedostatek. Někde se stala chyba. Někdy to způsobil, jak se říká, „komunikační šum“. Jindy prostě někdo zapomněl kytku přinést. I to se stává, všichni jsme jenom lidé. Avšak přiznám se, že se mi nelíbilo, když jsem zaslechla v této souvislosti nemilosrdnou kritiku, a to i v případech, kdy se mne tato situace osobně nijak netýkala. Tehdy jsem si říkala, jestli by nebylo lépe, abychom ty kytice raději nenosili. Pán Bůh do nás stejně vidí jako do sklenice a zná naše myšlenky. On neodsoudí někoho proto, že dotýčný opravdu zapomněl. Dobré vztahy lidí k Němu i k sobě navzájem jsou pro něj důležitější, než jakákoli výzdoba. A kdo ví, možná by se mu více líbil stůl Páně bez květin a shromáždění bez všelijakých komentářů... Jak známo, jsou věci důležité a věci důležitější. Slovy Písma ještě přesněji: *Milosrdenství chci, ne oběť*. O třísece v oku bližního a trámu ve svém vlastním ani nemluvě... Ostatně, květiny si po bohoslužbách stejně odnášíme domů, kde tak jako tak za pár dní zvadnou. Co kdyby se příslušná finanční částka věnovala raději někomu potřebnému, na nějaký charitativní účel? Nebylo by to správnější a nakonec i Bohu milější? Ale v nitru jsem cítila, že je to ještě jinak. Přivedlo mě to k zamyšlení.

Stalo se kdysi před lety, když byla na řadě naše rodina a já vybírala v obchodě květiny pro tento účel, že mi jedna náhodně přítomná sestra poradila: „... a kup tyhle levnější, to stačí“.

Připomnělo mi to podobnou situaci, když jsem u stánku s květinami zaslechla nějakou paní říkat: „ty karafiáty mi dejte tyhle levnější, to je stejně jenom na hřbitov“. Tehdy jsem si pomyslela: tak proč tedy vůbec něco kupu-

je? Vzpomíná na blízkého člověka, anebo kupuje květiny jen proto, aby lidé neřekli?

Přiznám se, že v obou případech mi zatrnulo. Do toho květinářství jsem původně přišla s radostí a chtěla jsem nechat uvázat na neděli pěknou kytici. Ale nakonec jsem poslechla a dala si poradit od zkušenějšího člověka. Postupně jsem se smířila s tím, že květiny v kostele jsou asi hlavně za účelem výzdoby. Že tomu třeba nerozumím tak dobře jako ti, kteří plní tuto čestnou povinnost mnohem déle než já. Dodnes si ale vzpomínám, jak mě to zarazilo. Cítila jsem jakousi pachut' z té věty. Já jsem chtěla přinést květiny z vděčnosti, jako dar na oltář. Pán Ježíš není mrtvý, je živý a sedí po pravici Otce. A On je hoden chvály, úcty a vděčnosti na památku své oběti. Co jiného mu můžeme dát, než lásku a úctu? On jistě nečeká dary nad poměry, dobře zná situaci každého z nás. Nezáleží mu na tom, jestli přineseme velkou nebo malou kytici, květiny z vlastní zahrádky anebo z obchodu. Ale určitě hledí na srdce, s jakou upřímností dáváme. Vždyť už v době Starého zákona patřily Bohu prvotiny úrody, lidé přinášeli do chrámu to nejlepší z plodin země i dobytka. A Boha se bolestně dotýkalo, přinesl-li někdo k oběti vadné zvíře. Byl to projev neúcty a lakomství.

Ani Marie, která v Betanii pomazala Ježíšovy nohy, nemyslela na sebe. Na to, že se svým činem nevhodně zviditelní. Bylo jí nejspíš fuk, co si lidé pomyslí, když marnotratně rozbije vzácnou lahvičku s nesmírně drahou masťou. Nestarala se, jestli jí lidé pomluví jako výstřední či dokonce fanatickou osobu. Nepře počítávala, že se ten parfém jen rozlije a nebude z něj žádný „užitek“. Nelitovala, že je to škoda a co by se za to dalo „rozumného“ pořídít. Ovšem Jidáš Iškariotský (a možná nejen on) byl pobouřen a ptal se, nač takové plýtvání.

Ten příběh jistě všichni známe. A také víme, že Marie asi nebyla bohatá, ale přesto chtěla uctít toho, koho milovala a koho si vážila, jak jen mohla. Dovedla odlišit cenné od daleko cennějšího. A byla od Ježíše pochválena. Ne za to, že nelitovala peněz, nebo jak duchovně to před lidmi vypadalo, ale za skutek lásky.

My dnes ovšem nevyléváme na oltář drahé parfémy, přinášíme jen květiny jako projev díky. Je pouze na našem svědomí, zda to děláme z úcty k Bohu, anebo proto, aby nás někdo z přítomných nekritizoval. Ta kytice tu není pro nás, abychom to my měli v kostele slavnostní a pěkné, když jsme se tam sešli. Ani proto, že „se to tak vždycky dělalo“. Jakže to řekl Pán Ježíš na adresu Marie? *Nechte ji, ... chudé máte vždycky kolem sebe, ale mne nemáte vždycky*. A že si květy po bohoslužbách stejně odnášíme? Však nemusíme dopředu kalkulovat, jaké aranžmá se nám posléze bude hodit do našeho obývacího pokoje. Můžeme je darovat někomu, komu udělají radost. Jen tak. Milujme Boha a milujme bližního, tím naplníme zákon Kristův.

Pokud se tedy scházíme v neděli u nohou Ježíšových a zdobíme stůl Páně, dělejme to rádi. Z úcty a vděčnosti. Květiny jsou jen symbolem. Vůní Kristovou máme být my.

Karla D.

Technická poznámka ke „Kytici na stůl Páně“:

Po letech, kdy byl pravidelně sestavován a rozdáván seznam na kytici pro každého zvlášť, dochází letos ke změně. Na archu papíru, který se nachází na stolku u vchodu do sborového sálu, jsou vyznačena data jednotlivých nedělí v tomto roce. Do volného řádku se může napsat každý, kdo chce kytici přinést, podle toho, jak komu vyhovuje.

1. čtení

Stejně tak prosíme Vás všechny, abyste našli odvahu zapsat se na 1. čtení (také arch papíru visící na nástěnce). Je to možnost, jak duchovně růst. Za prvé je třeba si daný text dopředu přečíst a v lepším případě též promyslet. Za druhé předstoupit před shromáždění a nahlas a pomalu jej přečíst. Pro Vás, kteří jste to ještě nikdy nezkusili, to může být nová duchovní zkušenost.

Noc kostelů 2012

Letos je vyhlášena Noc kostelů na 1.6.2012. Prosíme každého člena, aby se zapojil do této monstrózní akce. Již teď můžete přemýšlet, co by bylo vhodné a dobré prezentovat přerovské veřejnosti, čím bychom mohli naše bližní oslovit. Brzy ustavíme „komisi pro Noc kostelů 2012“, neboť připravovat program a organizačně tuto akci zajišťovat není jen práce staršovstva.

Milí přátelé v Kristu, letos přispíváme na rekonstrukci střechy našeho kostela, která by se měla uskutečnit v roce 2012. Své finanční příspěvky můžete dávat s. pokladnici **Evě Jehlářové,** anebo můžete přispívat přímo na sborový účet **1882017369/0800.**

Variabilní symbol: **2012.**

Pravidelná sborová setkání (leden – březen 2012)

Út	24.1.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina
St	25.1.	10.00 h	<i>br. farář působí v nemocnici</i>
		16.15 h	Mládež
		18.00 h	Zkouška Gospelového sboru
Čt	26.1.	9.00 h	Setkání maminek s dětmi
Pá	27.1.	17.30 h	Modlitební setkání
Ne	29.1.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově
Út	31.1.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina
St	1.2.	10.00 h	<i>br. farář působí v nemocnici</i>
		18.00 h	Zkouška Gospelového sboru
Čt	2.2.	9.00 h	Setkání maminek s dětmi
Pá	3.2.	17.30 h	Modlitební setkání
Ne	5.2.	8.30 h	Bohoslužby v Kyselovicích (Došek)
		8.30 h	Bohoslužby v Hranicích (Kulík)
		10.00 h	Bohoslužby v Přerově
Út	7.2.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina

St	8.2.	19.00 h	Schůze staršovstva
		10.00 h	<i>br. farář působí v nemocnici</i>
		18.00 h	Zkouška Gospelového sboru
Čt	9.2.	9.00 h	Setkání maminek s dětmi
Pá	10.2.	10.00 h	Setkání přerovských pastorů
		16.15 h	Mládež
		17.30 h	Modlitební setkání
Ne	12.2.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově + VP
Út	14.2.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina
St	15.2.	10.00 h	<i>br. farář působí v nemocnici</i>
		18.00 h	Zkouška Gospelového sboru
Čt	16.2.	9.00 h	Setkání maminek s dětmi
Pá	17.2.	17.30 h	Modlitební setkání
Ne	19.2.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově + Posezení
Út	21.2.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina
St	22.2.	10.00 h	<i>br. farář působí v nemocnici</i>
		16.15 h	Mládež
		18.00 h	Zkouška Gospelového sboru
Čt	23.2.	9.00 h	Setkání maminek s dětmi
Pá	24.2.	17.30 h	Modlitební setkání
Ne	26.2.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově
			<i>1. postní neděle</i>
		13.30 h	Bohoslužby v DS Tovačov
Út	28.2.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina
St	29.2.	10.00 h	<i>br. farář působí v nemocnici</i>
		18.00 h	Zkouška Gospelového sboru
Čt	1.3.	9.00 h	Setkání maminek s dětmi
Pá	2.3.	17.30 h	Modlitební setkání
Ne	4.3.	8.30 h	Bohoslužby v Kyselovicích
		10.00 h	Bohoslužby v Přerově
Út	6.3.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina
		19.00 h	Schůze staršovstva
St	7.3.	10.00 h	<i>br. farář působí v nemocnici</i>
		18.00 h	Zkouška Gospelového sboru
Čt	8.3.	9.00 h	Setkání maminek s dětmi
Pá	9.3.	17.30 h	Modlitební setkání
		16.15	Mládež
Ne	11.3.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově + VP

Adresa: Farní sbor ČCE v Přerově, Č. Drahlovského 1, 750 02 Přerov; **Telefon:** 581 332 268; **E-mail:** cce.prerov@gmail.com; **www:** cceprerov.estranky.cz

Číslo účtu: 1882017369/0800